24/12/2020

ПАТРИАРШЕСКО И СИНОДАЛНО РОЖДЕСТВЕНСКО ПОСЛАНИЕ 2020 ГОДИНА

„Аз съм светлината на света; който Ме последва, той не ще ходи в мрака, а ще има светлината на живота“ (Йоан. 8:12).

Възлюбени в Господа чеда на светата ни Църква,

В дните и месеците на нови и тежки изпитания, които заедно с целия свят и цялото човечество споделяме и ние, отново сме застигнати от единствените по рода си радост и надежда, изгрели днес с Рождеството по плът на нашия Господ и Спасител Иисус Христос. Отново ликуващият хор на ангелското войнство възвестява за предивната тайна на боговъплъщението. Отново ние в радостта си бързаме, следвайки мъдреците от Изтока и витлеемските пастири, да сведем глави пред величието на щедро изливащата се над цялото творение неизтощима Божия любов, свидетелствайки, заедно с божествения евангелист, за Всещедрия и Всемилостив наш Бог, Който „толкоз обикна света, че отдаде Своя Единороден Син, та всякой, който вярва

в Него, да не погине, а да има живот вечен“ (Йоан. 3:16).

Пребъдвайки в тази с нищо несравнима радост поради идването на Божия Син сред нас, славословейки изгряването на истинската Светлина, „която просветява всеки човек, идващ на света“ (Йоан. 1:9), ние, призованите свише „чеда на светлината“ (Еф. 5:8), имаме богозаповяданата и наистина апостолска мисия и високата отговорност да възвестяваме непрестанно истината за богочовечеството, за това, че откакто Синът Божи стана заради нас и нашето спасение Син Човечески, ние вече не сме сами, защото с нас и до нас е Сам Бог и затова повече „ни смърт, нито живот… ни настояще, нито бъдеще… ще може да ни отлъчи от любовта Божия в Христа Иисуса, нашия Господ“ (Рим. 8:38-39). Тази любов, с която Бог неизменно ни обгръща, ние чувстваме и днес, заедно със спасителното Божие присъствие, и всичко това ни дава сили и увереност да преодоляваме всяко изпитание и всяко изкушение, с които всекидневно се сблъскваме в земния си живот.

Живеем в свят изпълнен с болка и страдание, който всекидневно е раздиран от междуособни борби и противоречия и все повече се задъхва в своето отчаяние поради самоволното си отдалечаване от своя любящ Творец. Свят сътворен от Бога в изява на Неговата любов, който е паднал в греха на богоотстъпничеството, но е бил изкупен от своя Творец и предназначен за спасение, за освещаване и преображение: във възвестените ни чрез боговидеца „ново небе и нова земя“ (Откр. 21:1). На същия този свят, който нерядко забравя, че целият е обгърнат от Божията любов и че е призван към богообщение и богоуподобяване, днес, в деня на най-категоричната изява на тази Божия любов, ние, верните на Христовия завет с човечеството, трябва отново да припомним, че „Бог стана човек, за да може човекът да стане бог“ (св. Атанасий Велики) – а това е нещо, което можем да направим единствено уподобявайки се на Бога и на Неговата безкрайна и безкористна любов към нас. Защото „по това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако любов имате помежду си“ (Йоан. 13:35).

Денят на Христовото Рождество е ден на светлина и радост, на надежда и упование, ден за осъзнаване на най-висшето и последно предназначение на човека: да стане бог по благодат. Ден, в който макар и все така заобиколени от болката, страданието и смъртта, ние с вяра, непосрамена надежда и богопросветен ум прославяме живота.

„Дева днес ражда Свръхестествения, и земята поднася пещера на Непристъпния; ангелите с пастирите славословят, а мъдреците със звездата пътешестват, защото заради нас се роди Младенец – Предвечният Бог“

(Кондак на Рождество Христово, гл. 3).

Дивното славословие, изляло се някога чрез боговдъхновения Роман Сладкопевец, изразява по неповторимо прекрасен начин цялата радост, настъпила в света с раждането на Богомладенеца. Тържеството на живота, което ще бъде окончателно засвидетелствано с Възкресението на Христос, започва днес: с тайнството, извършващо се във витлеемската пещера, с раждането в нашия свят на Самия Бог, на Този, „чрез Когото всичко е станало“ (Символ на вярата, 2) и Който, понеже не можеше да понесе сътвореният по Божи образ и по Божие подобие човек да страда в безнадеждността на своята богооставеност, дойде сред нас, прие нашата природа и стана човек, за да ни даде възможността да се завърнем обратно на изоставения някога от праотците ни път на богоуподобяването. В този ден се изпълнява древното пророчество: „народът, който седеше в мрак, видя голяма светлина, и за ония, които седяха в страна и сянка смъртна, изгря светлина“ (Мат. 4:16).

Огрени от тази светлина, свидетели за нейната сила и за нейната божественост, ние продължаваме да вървим сред мрака на този свят по тесния път към Царството Божие, неизменно благодарейки Богу за Неговата велика милост и всички Негови щедрости към нас, славейки с просветени и чисти сърца Него и „благоприятната Господня година“ (Ис. 61:2), чието начало поставя Неговото идване сред нас.

Светлината, изгряваща днес с Рождеството на нашия Господ Бог и Спасител Иисус Христос, да огрява всички верни чеда на Православната ни църква, в Родината ни и далеч от нея, и Неговият мир да бъде с всички нас!

ЧЕСТИТО РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО!

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СВ. СИНОД

† НЕОФИТ

ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ И

МИТРОПОЛИТ СОФИЙСКИ

ЧЛЕНОВЕ НА СВ. СИНОД:

Сливенски митрополит † ЙОАНИКИЙ

На САЩ, Канада и Австралия митрополит † ЙОСИФ

Великотърновски митрополит † ГРИГОРИЙ

Плевенски митрополит † ИГНАТИЙ

Ловчански митрополит † ГАВРИИЛ

Пловдивски митрополит † НИКОЛАЙ

Западно- и Средноевропейски митрополит † АНТОНИЙ

Варненски и Великопреславски митрополит † ЙОАН

Неврокопски митрополит † СЕРАФИМ

Русенски митрополит † НАУМ

Старозагорски митрополит † КИПРИАН

Врачански митрополит † ГРИГОРИЙ

Видински митрополит † ДАНИИЛ

Доростолски митрополит † ЯКОВ

bg-patriarshia.bg